

Državni izpitni center

M 2 1 2 5 6 1 2 3

JESENSKI IZPITNI ROK

UMETNOSTNA ZGODOVINA

NAVODILA ZA OCENJEVANJE

Sobota, 28. avgust 2021

SPLOŠNA MATURA

DEL A**Izpitna pola 1****1. naloga: Prazgodovinska umetnost**

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
1.1	1	♦ slika 1.1: neolitik / mlajša kamena doba / bakrena doba / kovinske dobe	
	1	♦ slika 1.2: neolitik / mlajša kamena doba	
	1	♦ slika 1.3: paleolitik / starejša kamena doba	
	1	♦ sliki 1.4 in 1.4a: kovinske dobe / halštatsko obdobje / starejša železna doba	
Skupaj	4		

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
1.2	3	tri od: ♦ Realistična upodobitev živali. ♦ Kompozicija je prosta, nevezana. ♦ Na skalnatih površinah so zaporedne plasti poslikave, ena figura čez drugo. ♦ Figure so obrobljene s črno konturo, z ogljem, ploskve teles so zapolnjene z naravnimi, zemeljskimi pigmenti, okro. ♦ Živali so upodobljene v različnih velikostih. ♦ V upodobitev so vključeni relief, podlaga, skala. ♦ Slikovitost.	
	2	dve od: ♦ Altamira ♦ Lascaux ♦ Chauvet	
Skupaj	5		

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
1.3	1	♦ antropomorfnost	

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
1.4	1	♦ Narodni muzej v Ljubljani	
	3	tri od: ♦ V zgornjem pasu sta upodobljena sprevod in prihod s pešci in konji na povodcu, konjeniki in enovprego. ♦ Srednji pas predstavlja pojedino s sedečimi možmi v dolgih plaščih. Eden igra na piščal, siringo, drugi ima v rokah žezlo, vsem pa strežejo hrano in pijačo. Dva športnika, akta, sta se spopadla za čelado s perjanico. ♦ Spodnji pas je živalski friz s srnami in kozorogi, preganja jih lev s človeško nogo v gobcu. Ptiči in disk, ki lebdi, najverjetneje ponazarjajo božanstva. ♦ Motivi najverjetneje predstavljajo življenje železnodobnih knezov, ki so bili tedanja novonastala vojaška aristokracija.	

		♦ Predstavljeno je življenje tedanje izbrane družbe in duhovno obzorje takratnega moškega sveta.	
Skupaj	4		

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
1.5	1	♦ megalitska arhitektura / kromleh	

2. naloga: Grobna umetnost v starem veku

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
2.1	1	♦ Mastaba je stavba v obliki štiristrane priskeane piramide / trapezoidnega prereza, ki je bila postavljena nad grobnico, skopano v zemljo.	
	1	♦ Iz mastabe se je pozneje razvila stopničasta piramida – stavba, sestavljena iz več trapezoidnih delov.	
	1	♦ Džoserjeva piramida / stopničasta piramida	
	1	♦ Imhotep ♦ kamnita gradnja	Za obe navedbi 1 točka.
Skupaj	4		

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
2.2	1	♦ za mikensko umetnost	
	1	♦ Atrejeva zakladnica / skalna grobnica v obliki čebeljega panja	
	2	dve od: ♦ psevdokupola / neprava kupola ♦ krožni tloris, s psevdokupolo pokrit grob (tolos) ♦ dolg in nepokrit procesijski hodnik (dromos)	
Skupaj	4		

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
2.3	1	♦ geometričnemu slogu	
	1	♦ o pokopu umrlega, žalovanju za njim	
	1	♦ meander	
Skupaj	3		

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
2.4	1	♦ etruščanska umetnost	
	1	♦ po grški (arhajski) umetnosti	
	1	♦ sarkofag zakoncev iz Cerveterija ♦ terakota	Za obe navedbi 1 točka.
	1	♦ Etruščanski sarkofag ima značilno obliko skrinje s pokrovom ležišča, na katerem zlektnjen leži pokojnik (ali celo več družinskih članov, npr. mož in žena, domnevno prisostvujeta simpoziju).	
Skupaj	4		

3. naloga: Sakralna umetnost v srednjem veku

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
3.1	1	♦ katedrala/stolnica: cerkev, v kateri je sedež škofa	
	1	♦ kapela: manjša sakralna stavba / prostor, ki je lahko samostojen ali pa je del večjih stavb sakralne ali posvetne narave (cerkve, samostana, gradu, palače, bolnišnice ...)	
	2	slika 3.1: dve od: ♦ pritlikave galerije ♦ slepe arkade ♦ bazilikalna shema ♦ lizene ♦ svetlobno nadstropje ♦ kampanile/zvonik ♦ transept ♦ polkrožni lok	
	2	slika 3.2: dve od: ♦ krogovičje ♦ šilasti lok ♦ križnorebrasti obok ♦ šilasto zaključena visoka okna ♦ konzole ♦ baldahini ♦ fiale ♦ sedilije ♦ poligonalni zaključek	
Skupaj	6		

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
3.2	2	♦ Maiestas Domini / Kristus v slavi. ♦ Frontalna upodobitev Kristusa na prestolu/ svodu, obdanega z mandorlo, z dvignjeno desnico in knjigo življenja. Pogosto obdan s simboli evangelistov.	
	2	dve od: ♦ Figure so ploskovite. ♦ Stiliziranost. ♦ Prostora ni, ponazorjen je z vertikalno perspektivo. ♦ Figure so tipizirane. ♦ Linija je poudarjena. ♦ Hierarhična/pomenska perspektiva.	
Skupaj	4		

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
3.3	1	♦ Posoda, v kateri so shranjene relikvije, to so sveti predmeti, ki so bodisi del svetnikovega telesa ali pa so bili v stiku s sveto osebo.	

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
3.4	1	♦ krilni oltar / poliptih	
	1	ena od: ♦ Oltar je sestavljen iz več kril, predele, arhitekturnega čela/krone. ♦ Oltarna omara je lahko sestavljena iz tabelnih slik ali iz rezbarjenega kiparskega okrasja. ♦ Oltar ima delavniško in praznično stran.	
Skupaj	2		

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
3.5	1	♦ ikona	
	1	♦ ortodoksija/pravoslavje	
Skupaj	2		

4. naloga: Avtoportret v renesansi

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
4.1	4	<ul style="list-style-type: none"> ♦ slika 4.1: Albrecht Dürer ♦ sliki 4.2 in 4.2a: Michelangelo Buonarroti ♦ sliki 4.3 in 4.3a: Raffaello Santi ♦ sliki 4.4 in 4.4a: Hieronimus Bosch ♦ sliki 4.5 in 4.5a: El Greco 	Za vsak pravilen odgovor 1 točka, največ 4 točke.

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
4.2	1	♦ Umetnik postane v družbi spoštovan, enačijo ga z genijem, ima pomembne pokrovitelje, kot so npr. vladarji in papeži.	

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
4.3	1	♦ na poslednji sodbi	Za obe navedbi 1 točka.
	1	♦ sv. Jerneja ♦ Upodobil se je na njegovi koži.	
	1	♦ nadrealizem	
Skupaj	3		

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
4.4	1	♦ na Kristusa	
	1	♦ S strogo frontalnostjo in visoko stopnjo idealizacije.	
	1	♦ To je znak za ime, navadno iz povezanih začetnic imena.	
Skupaj	3		

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
4.5	2	♦ linearna perspektiva	

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
4.6	1	♦ manierizem	
	2	dve od: <ul style="list-style-type: none"> ♦ nenavadne, kovinske barve ♦ spotegnjena telesa ♦ ekstatično, dramatično razpoloženje ♦ beg v prostor – prostor ni več zaprt ♦ dinamičnost 	
Skupaj	3		

5. naloga: Prepoznavanje motiva

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
5.1	1	<ul style="list-style-type: none"> ♦ akt ♦ upodobitev golega človeškega telesa 	Za oba pravilna odgovora 1 točka.

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
5.2	2	<ul style="list-style-type: none"> ♦ Afrodita/Venera ♦ boginja lepote, ljubezni, plodnosti, umetnosti 	
	2	<ul style="list-style-type: none"> ♦ prsi, boke, spolovilo ♦ Ker simbolno predstavlja plodnost. 	
	1	ena od: <ul style="list-style-type: none"> ♦ Je kipec za obredne namene, za katerega verjamejo, da ima nadnaravne moči. ♦ Arheološko poimenovanje za majhen prazgodovinski kipec. 	
Skupaj	5		

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
5.3	1	♦ klasično obdobje	
	3	tri od: <ul style="list-style-type: none"> ♦ Telo je polnoplastično. ♦ Telo stoji v kontrapostu. ♦ Telo je upodobljeno realistično. ♦ Telo je proporcionalno in mehko, upodobljeno senzualno. ♦ Linije so mehke. 	
Skupaj	4		

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
5.4	2	<ul style="list-style-type: none"> ♦ V renesansi. ♦ Ker so se v tem obdobju začeli zanimati za antično kulturo in umetnost. 	
	1	♦ Venerino rojstvo iz morske pene oz. školjke	
Skupaj	3		

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
5.5	1	♦ Alegorija pomeni upodobitev več personifikacij, mitoloških oseb in simbolov, ki skupaj in z medsebojnimi razmerji tvorijo pomen.	
	1	ena od: <ul style="list-style-type: none"> ♦ školjka ♦ zlato jabolko ♦ Amor 	
Skupaj	2		

Skupno število točk: 60

Izpitna pola 2

1. naloga: Barok na Slovenskem

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
1.1	1	♦ 17. in 18. stoletje	

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
1.2	1	♦ protireformacija / verska obnova	

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
1.3	1	♦ Akademija delovnih / Accademia operosorum	

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
1.4	2	dve od: ♦ Dvoranski/jezuitski tloris. ♦ Ima obliko latinskega križa, kupolo in stranske kapele namesto stranskih ladij. / Namesto stranskih ladij so kapele, cerkev je velika. / Enoladijska prostrana dvorana. ♦ Poudarjena središčna os. ♦ Prečna ladja ne izstopa iz stavbne lupine. ♦ Kupola se dviga nad presečiščem glavne in prečne ladje.	
	1	♦ središčno ali centralno	
	2	dve od: ♦ Dramatičnost. ♦ Dinamičnost. ♦ Razgibanost. ♦ Igra svetlobe in sence. ♦ Elipsast/ovalen tloris. ♦ Plastično oblikovana stavbna lupina. ♦ Posamezni prostori se slikovito odpirajo drug v drugega. ♦ Kupola poudarja osrednji prostor. ♦ Dekorativne, valovite in okrašene fasade.	
Skupaj	5		

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
1.5	3	♦ slika 1.1: stolnica v Ljubljani / cerkev sv. Nikolaja v Ljubljani, slika 1.5 ♦ slika 1.3: romarska cerkev na Sladki Gori, slika 1.7 ♦ slika 1.4: dvorec Dornava, slika 1.6	Za vsako pravilno poimenovanje in povezavo s poslikavo 1 točka.

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
1.6	1	♦ Quaglio / Waginger / Jelovšek	
	1	♦ baročni stropni iluzionizem/iluzionistično slikarstvo	
	1	♦ povečevanje, proslavljanje osebe / povzdignjenje posebno zaslužnega človeka (v svetnika ali božanstvo)	
Skupaj	3		

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
1.7	1	♦ Umetniško delo, v katerem so arhitekturne, slikarske in kiparske prvine povezane v harmonično celoto.	

2. naloga: Realizem

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
2.1	1	♦ sredina 19. stoletja (1840–1870)	
	1	♦ impresionizem	
Skupaj	2		

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
2.2	2	dve od: ♦ objektivno upodabljanje stvarnosti ♦ grobo skicozno nanašanje barv ♦ temni rjavkasti koloriti ♦ stvarno upodabljanje malega človeka pri vsakodnevnih opravilih ♦ družbena kritičnost	

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
2.3	1	♦ Francija	
	1	♦ Jean Millet / Honore Daumier / Gustave Courbet / Camille Corot	
Skupaj	2		

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
2.4	1	♦ plenerizem	
	1	♦ barbizonska šola	
	1	♦ fotoaparati/fotografija	
Skupaj	3		

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
2.5	1	♦ Anton Ažbe	
	1	♦ Zamorka	
Skupaj	2		

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
2.6	1	♦ Ivana Kobilca	
	3	tri od: ♦ Za predlogo je slikarki služila fotografija. ♦ S tem delom se je Ivana Kobilca leta 1891 predstavila na pariškem Salonu. ♦ Slika je bila razstavljena še na Dunaju, v Münchnu, Berlinu, Pragi ... ♦ Slika Poletje je podarila Narodni galeriji v Ljubljani kot njena članica. ♦ S tem delom je slikarka uveljavila pleneristične težnje in s tem zajela svetlobne učinke. ♦ Slika Poletje je premišljen in študiran plener, kot velika salonska podoba. ♦ Slika je narejena po okusu družbe, v kateri se je slikarka gibala in za katero je delala, kaže pa tudi sledenje sodobnim tokovom v umetnosti.	
Skupaj	4		

3. naloga: Interier v likovni umetnosti

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
3.1	2	♦ slika 3.1: rokoko ♦ slika 3.2: secesija	
	2	dve od: slika 3.1: ♦ prostor je opremljen s štukaturami, girlandami, zavrtimi trakovi, školjkami ... ♦ pastelne barve ♦ stena brez antičnega arhitekturnega okrasja ♦ stenska polja s paneli, obrobjenimi z zavrtimi letvičastimi okvirji ♦ stenska polja, poslikana z idiličnimi, vrtnimi, gledališkimi ali chinoiserijskimi motivi slika 3.2: ♦ celostno oblikovanje interierja z opremo ♦ povezovanje različnih likovnih zvrsti v celoto ♦ prevladujejo vegetabilne, organske linije ♦ poudarjena dekorativnost, pozlata ♦ uporaba mozaika, vitraja ♦ dekoracija prekriva konstrukcijske elemente ♦ posebna pastelna barvna lestvica zamolklih tonov (marelično oranžne, mentol ali smaragdno zelene, pepelnato roza, okraste ...)	
Skupaj	4		

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
3.2	1	♦ Nizozemska/Holandija	
	2	♦ žanr ♦ tihožitje	
	1	♦ svetlobo	
Skupaj	4		

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
3.3	1	<ul style="list-style-type: none"> ♦ meščanska hiša ♦ kmečka hiša 	Za obe pravilni navedbi 1 točka.
	1	ena od: <ul style="list-style-type: none"> ♦ »bohkov kot« ♦ slike na steklo ♦ jedilni kot s klopmi ♦ skupna skleda ♦ kmečka ženska oblačila z rutami ♦ motovilo/naprava za navijanje preje in košarica z volno 	
Skupaj	2		

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
3.4	2	dve od: <ul style="list-style-type: none"> ♦ Vzdušje je moreče, čuti se zadrega, napetost med protagonisti, v prostoru vlada molk. ♦ Med osebami je intima hladna, tesnobna, čuti se odtujenost, osebe nemo strmijo predse. ♦ Slikar je prikazan na obisku na svojem domu, sedi med materjo, sestro in nečakom, med njimi ni vidne komunikacije, delujejo zadržano. ♦ Slikar se je vrnil iz tujine v domače okolje, v katerem se počuti tujec in z njim nima več veliko skupnega ... ♦ Dom, ki ga povezujemo s toplino, deluje tukaj hladno, z zamolklo svetlobo, praznim kotom v ogledalu in praznim stolom ... 	

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
3.5	2	dve od: <ul style="list-style-type: none"> ♦ Prostor in predmeti so poenostavljeni, stilizirani. ♦ Vse je postalo bolj ploskovito. ♦ Poudarjena je kontura. ♦ Prevladujejo žareče barve enotnih tonov. ♦ Prevladujejo enotne barvne ploskve. ♦ Barve v interierju se povezujejo z barvami v krajini. ♦ Ni občutka prostora. 	

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
3.6	1	♦ nadrealizem	

4. naloga: Prepoznavanje umetnika

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
4.1	2	<ul style="list-style-type: none"> ♦ Goya ♦ Španija 	
	1	♦ romantika	
	1	♦ grafična tehnika / jedkanica	
Skupaj	4		

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
4.2	2	<ul style="list-style-type: none"> ♦ slika 4.1: ženski akt ♦ slika 4.2: skupinski portret 	
	2	<ul style="list-style-type: none"> ♦ avtor slike 4.5: Giorgione ♦ avtor slike 4.6: Velázquez 	
	2	dve od: <ul style="list-style-type: none"> ♦ Na sliki 4.1 je gola, stvarna ženska, na sliki 4.5 je boginja. ♦ Na sliki 4.1 se ženska spogleduje z gledalcem, na sliki 4.5 upodobljenka spi, njeno telo je idealizirano. ♦ Na sliki 4.1 je v notranjščini prostora, na sliki 4.5 je v krajini. 	
Skupaj	6		

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
4.3	1	♦ Na Napoleonovo zavzetje Španije. / Na upor Špancev proti Napoleonovi okupaciji 2. 5. 1808.	
	1	♦ Anonimni španski upornik v beli srajci (špansko ljudstvo), tik pred tem, ko ga bodo ustrelili francoski vojaki.	
	1	ena od: <ul style="list-style-type: none"> ♦ Ta upornik je najbolj osvetljena figura na sliki. ♦ Ta upornik je v oblačilih svetlih barv (bela, oker). ♦ Ta upornik ima dvignjene roke. ♦ Ta upornik je naslikan večji, kot so preostali. 	
	1	♦ chiaroscuro	
Skupaj	4		

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
4.4	1	♦ protest proti nasilju / brutalnost vojne / izguba razuma vojskujočih / nečlovečnost ob represiji ...	

5. naloga: Palače v novem veku

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
5.1	1	♦ muzej/galerija	
	2	slika 5.1 dve od: ♦ jasnost, preglednost ♦ simetrija ♦ posnemanje antičnih arhitekturnih elementov: stebri, kupola ♦ peristil ♦ jonski stebri red ♦ klasicizem	
	2	slika 5.2 dve od: ♦ asimetrija ♦ organske oblike ♦ valovita stena ♦ zaobljene horizontalne ploskve ♦ kopičenje stavbnih mas	
Skupaj	5		

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
5.2	2	♦ slika 5.3: Pariz ♦ slika 5.4: Sydney	
	1	ena od: ♦ historični slog/neobarok ♦ moderna arhitektura / mednarodni slog / dekonstruktivizem/neoekspresionizem ...	
	2	slika 5.3: dve od: ♦ na fasadi je veliko arhitekturnega okrasja, ki ima zgolj dekorativno vlogo, psevdoarhitektura ♦ fasada se zgleduje po fasadi baročnih palač (Louvre) in renesančne arhitekture ♦ kupola ♦ mitološko kiparsko okrasje na strehi ♦ poudarjen vestibul v foajeju ♦ v notranjosti posnemanje Versaillesa (Zrcalna dvorana, oprema) ali slika 5.4: dve od: ♦ streha v obliki jader ali odprtih školjk ♦ kontrast med spodnjim delom stavbe, ki služi kot plinta kiparsko razgibani strehi ♦ monumentalno stopnišče ♦ izpostavljena lega ob morju ♦ bela streha iz keramičnih ploščic v kontrastu z rožnatim granitom	
Skupaj	5		

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
5.3	2	dve od: <ul style="list-style-type: none"> ♦ rustika na fasadi ♦ venčni zidec ♦ posnemanje kubusne oblike renesančne palače ♦ kolosalna stebra ♦ balustrada ♦ atrijsko dvorišče ♦ monumentalnost ♦ okna v obliki odprtih knjig 	

Vpr.	Točke	Rešitev	Dodatna navodila
5.4	1	♦ mednarodni slog / funkcionalizem/racionalizem	
	2	dve od: <ul style="list-style-type: none"> ♦ vertikalni poudarek ♦ jasne, ravne linije ♦ stroge geometrijske oblike ♦ prosti, odprto oblikovani tlorisi ♦ ravna streha ♦ kompozicija ravnih in navpičnih črt ♦ gladko obdelani stavbni kubusi 	
Skupaj	3		

Skupno število točk: 60

DEL B**Navodila za ocenjevanje**

Navodila za ocenjevanje so pripravljena v skladu s poglavjem 3.2 »Tipi nalog in ocenjevanje« in z merili ocenjevanja posameznih delov izpita, ki so objavljena v poglavju 3.3.2 v Predmetnem izpitnem katalogu za splošno maturo 2020 – Umetnostna zgodovina.

Elementi ocenjevanja	Merila	Točke	Skupaj
1. podatki o umetniškem delu	ime umetnika, naslov izbranega umetniškega dela ali ime in kraj, kjer stavba stoji, okviren čas nastanka, tehnika ali material, približna velikost in umestitev v slogovno obdobje.	za vsako pravilno navedbo 1 točka	4 točke
2. oblikovna razčlemba	navedena ni nobena od oblikovnih lastnosti umetniškega dela	0 točk	3 točke
	opis motiva ter navedba in opredelitev enega ali dveh elementov oblikovne analize (telesnost, prostor, kompozicija, barve, svetloba, tekstura, ...) izbranega likovnega dela, razčlemba je pomanjkljiva	1–2 točki	
	navedba večine oblikovnih elementov v povezavi s kompozicijskimi lastnostmi in sestavo, jasna opredelitev in povezava s slikovnim gradivom	3 točke	
3. vsebinska razčlemba	navedena ni nobena od vsebinskih lastnosti umetniškega dela	0 točk	3 točke
	opis in prepoznavna ikonografskega motiva, interpretacija je pomanjkljiva in nejasna	1–2 točki	
	natančna opredelitev vsebine upodobljenega dela in njegovega sporočila; interpretacija je jasna, samostojna in smiselna	3 točke	
4. navedba okoliščin nastanka umetnine, umetniški vplivi in pomen za umetnost	naveden ni nobeden od zahtevanih elementov	0 točk	3 točke
	pomanjkljiva navedba okoliščin oziroma vplivov na izbrano umetniško delo; razlaga ni jasna	1–2 točki	
	celovita navedba okoliščin, smiselno povezano opredeljeni umetnostni vplivi in jasno označen pomen dela za umetnost; interpretacija je smiselna in samostojna	3 točke	
5. primerjava obeh umetniških del	navedena ni nobena primerjava	0 točk	5 točk
	navedena je ena zahtevana primerjava	1 točka	
	navedeni sta dve zahtevani primerjavi	2 točki	
	navedene so tri zahtevane primerjave	3 točke	
	navedene so štiri zahtevane primerjave	4 točke	
	navedenih je pet zahtevanih primerjav	5 točk	
6. opredelitev odnosa do likovnih del	odnos do obeh umetniških del ni naveden	0 točk	2 točki
	zapis odnosa do obeh umetniških del	1 točka	
	smiselna opredelitev odnosa do obeh umetniških del z utemeljitvijo	2 točki	

Skupno število točk: 20

Izpitna pola 1

6. naloga

EO	Rešitev
1	<p>štiri od:</p> <ul style="list-style-type: none"> ♦ cerkev San Vitale ♦ Ravena ♦ 526–547 (prva polovica 6. stoletja) ♦ monumentalna gradnja ♦ opečna gradnja ♦ bizantinska umetnost
2	<p>tri od:</p> <ul style="list-style-type: none"> ♦ Zasnovana je kot središčna (centralna) arhitektura. ♦ Osrednji oktagon je visok tri etaže, kupola pa nima več izvirne oblike. ♦ Okoli osemkotnega prostora je obhod, ki nadomešča stranske ladje, nad njim pa je galerija (empora). ♦ Popolnost osemkotnika prekinja apsida. Osrednji osemkotnik obkroža osem slopov. ♦ San Vitale je opečnata stavba. ♦ Notranjost je pregledna, razgibana in jasno razčlenjena na posamezne prostore. Opazni so kontrasti med osvetljenimi in osenčenimi prostori. Zaradi precej velikih oken je cerkev svetla. Pod svetlobnim nadstropjem se osrednja ladja v pritličju razširja v stranski obhod – to je ambulatorij, obhodni del cerkve, z galerijo v nadstropju nad njim. Kupola učinkuje kot poseben vir svetlobe za središčni del in tudi apsida je razsvetljena z dvema vrstama oken. ♦ Vsaka stranica osemkotnika šteje po tri okna, ki jih ločujejo lizene. V nadstropju apsidalnega dela se pojavi trifora. ♦ Pred stavbo je nekoč stal atrij, od katerega se je ohranil nenavaden narteks (ki ni simetričen) z dvema stolpoma. Cerkev je bogato okrašena z mozaiki (npr. s portretoma cesarja Justinjana in njegove žene Teodore), materiali v njej so razkošni (npr. porfir, jaspis, oniks in bogate barve, kot sta škrlatna, modra, zelena in zlata itd.). ♦ Kiparskega okrasja ni, cerkev pa ima zelo lepo izklesane kapitole z videzom kamnite čipke.
3	<p>tri od:</p> <ul style="list-style-type: none"> ♦ Cerkev je posvečena krajevnemu mučencu sv. Vitaliju, ki je bil začetnik krščanstva v Raveni. ♦ Uporabljali so jo kot dvorno kapelo bizantinske uprave v Raveni. ♦ V cerkvi San Vitale je izražena simbolika s številom osem (oblika osemkotnika) kot simbolom večnosti in številom tri kot božjim številom (sv. Trojica: tri okna v steni, trifora v prvem nadstropju apsid). ♦ Nasprotje med skromno opečnato zunanjščino in razkošno mozaično okrašeno notranjščino temelji na izročilu prvih krščanskih bazilik, ki poudarjajo poduhovljeno notranjost krščanske vere. ♦ Najbolj znana mozaika v cerkvi prikazujeta uradna portreta bizantinskega cesarja Justinijana in njegove žene Teodore. Simbolno sta večna darovalca v tej stavbi.
4	<p>tri od:</p> <ul style="list-style-type: none"> ♦ Pobudnik gradnje cerkve San Vitale je bil ravenski škof Eklezij, pokrovitelj gradnje pa je bil tamkajšnji bankir grškega rodu Julianus Argentarius, čigar monogram je najti na kapitelih. ♦ Cerkev so začeli graditi, ko so v Raveni vladali Vzhodni Goti. ♦ Cerkev so posvetili v času škofa Maksimijana, ki je upodobljen na mozaiku v Justinijanovem spremstvu. ♦ Cerkev San Vitale je zgrajena po bizantinskih vzornicah: njena zasnova posnema cerkev sv. Sergija in Bakha v Carigradu, ki je nastala le nekaj let prej. ♦ Po zgledu cerkve San Vitale je dal cesar Karel Veliki v 9. stoletju v Aachnu zgraditi dvorno kapelo, ki je spadala v sklop njegove dvorne palače. Arhitekt Odon iz Metzja je vzor nekoliko predelal.
5	<p>pet od:</p> <ul style="list-style-type: none"> ♦ San Vitale in vila Rotonda sta središčno zasnovani stavbi, katerih osrednji del pokriva kupola. ♦ Tloris San Vitala temelji na oktagonu, Paladijeve vile pa na kvadratu. Obe stavbi sta simetrični. ♦ San Vitale stoji na mestu, kjer je mučeniške smrti umrl sv. Vitalij, takim zgradbam pravimo martirij. Vila Rotonda je podeželska vila, ki je bila namenjena temu, da se bo naročnik vanjo umaknil, ko se bo upokojil.

	<ul style="list-style-type: none"> ♦ Za martirij je značilna središčna zasnova, saj so take stavbe izvorno obdajale in označevale grobove mučencev kot mavzoleji ali spominske kapele. Za vilo je simetrična centralna zasnova zelo nenavadna. ♦ Obe stavbi sta opečni, pri San Vitalu je to razvidno na zunanjščini, na vili pa je opeka prekrita s štukaturo in prepleškana z belo. ♦ Na cerkvi San Vitale je izražena simbolika s številom osem (oblika osemkotnika) kot simbolom večnosti. Na vili Rotondi je poudarjeno število štiri. ♦ Zunanost San Vitala členijo lizene. Fasada učinkuje manj členjena kot vila Rotonda, na kateri na vsakem pročelju izstopa iz kubusa poudarjen svetiščni portik s stopniščem. ♦ Prva stavba poudarja poduhovljeno, razkošno notranost stavbe, druga stavba se odpira v krajino in se skuša povezati z različnimi vistami z obdajajočo okolico. ♦ San Vitale je vplival na dvorno kapelo Karla Velikega v Aachnu, vila Rotonda pa na podeželske vile v Angliji in ZDA.
6	♦ Tu kandidat primerjalno opredeli svoj osebni odnos do likovnih del iz naloge z utemeljitvijo.

7. naloga

EO	Rešitev
1	<p>štiri od:</p> <ul style="list-style-type: none"> ♦ Tizian ♦ Marijino vnebovzetje in kronanje / Assunta ♦ 1516–1518 / prva polovica 16. stoletja ♦ olje na leseni plošči ♦ 690 x 360 cm / velike mere ♦ Santa Maria Gloriosa dei Frari, Benetke ♦ visoka renesansa
2	<p>tri od:</p> <ul style="list-style-type: none"> ♦ Kompozicija slike je tridelna. Razdeljena je v tri vodoravne pasove, ki jih zarišejo skupine figur. Pasovi se dvigujejo od tal do nebes. ♦ Spodaj so vznemirjeni apostoli, v sredi na dvigajočem se oblaku Marija z angeli, zgoraj je Bog Oče z dvema angeloma, ki nosita krono in lovoriko. ♦ Figure so voluminozne, polnoplastične, živahne in mehko senčene. So realistične osebe, saj so bili za apostole model mišičasti ribiči iz beneškega predmestja Chioggia. ♦ Gestikulacija rok (rahla diagonalna kompozicija) poudarja spiralasto gibanje navzgor. ♦ Barve so žareče, tople. Prevladujejo rdeča, rumena, zelena in modra, značilne barve beneškega kolorita. ♦ Poudarjen je svetlobni kontrast med zemeljsko, naravno svetlobo in nebeško zlato rumeno lučjo, ki spominja na ozadje bizantinskih ikon. ♦ Slika je zasnovana v značilni visokorenesančni sestavljeni kompoziciji s tremi geometrijskimi liki: krogom, kvadratom in trikotnikom. Spodaj je zemeljski kvadrat in zgoraj nebeški angelski krog. Vanju lahko vrišemo dva visoka trikotnika, prvega po notranji in drugega po zunanji strani dveh v rdeče oblečenih figur. Vrh večjega je Marijina glava. Trikotnika poudarita gibanje navzgor. ♦ Prostor je poglobljen z uporabo atmosfere, zračne perspektive, značilne za beneško slikarstvo. ♦ To je slika, sestavljena iz več lesenih plošč (vseh je 21), ki so vstavljene v marmornati okvir oltarja v prezbiteriju frančiškanske cerkve v Benetkah. Take velike oltarne tabelne slike v Italiji imenujejo pala.
3	<p>tri od:</p> <ul style="list-style-type: none"> ♦ Slika predstavlja Marijino vnebovzetje in njen slavnostni sprejem v nebesa. Upodobljen je trenutek, ko se je Marija na oblaku vpričo apostolov dvignila z zemlje v nebo, tam pa jo bodo vsak hip okronali za nebeško kraljico. ♦ Motiv je svetopisemski, vendar zgodba ni vzeta iz Nove zaveze, ampak temelji na apokrifnih spisih, ki jih uradna Cerkev ne priznava. Gre za zgodbo o Marijini smrti in njenem kronanju iz 3. in 4. stoletja, zapisano v Zlati legendi iz 13. stoletja. ♦ Marijo naj bi bil pri 72 letih obiskal angel in ji naznanil prihod smrti. Zaželela si je, da bi umrla v družbi Kristusovih učencev, ki so bili razkropljeni po svetu. Apostoli so kmalu zatem na oblakih

	<p>prispeli na Marijina vrata in v njihovi družbi je umrla. Apostoli so poskrbeli za njen pogreb in bedeli nad njenim grobom. Drugi dan po smrti je Marija vstala in angeli so jo ponesli v nebo.</p> <ul style="list-style-type: none"> ♦ Tizian je s prstanom angelov, ki častijo Marijo in držijo v rokah glasbila, ponazoril nebeško bogoslužje, ki običajno spremlja prizor njenega kronanja. ♦ Predstavljen je prehod od človeškega, zemeljskega k večnemu, božanskemu bivanju.
4	<p>tri od:</p> <ul style="list-style-type: none"> ♦ Pri osvetlitvi naslikanega prizora naj bi bil Tizian upošteval tudi svetlobo, ki proseva skozi velika gotska okna prezbiterija. ♦ Za Tiziana je bilo značilno, da je za doseg toplega kolorita površino slike najprej premazal z rdečo barvo in žareče barvne tone ustvaril s 30 ali 40 lazurnimi premazi. ♦ Največji naslikani oltar v Benetkah so naročili frančiškani in je, ko je bil končan, šokiral javnost z velikostjo, naročnikom pa se ni zdelo primerno, da bi apostole kot modeli predstavljali mišičasti ribiči iz beneškega predmestja Chioggia. ♦ Sliko je želel odkupiti avstrijski veleposlanik, a mu je menihi niso prodali. ♦ Slika ima pomembno vlogo v romanu Izidorja Cankarja S poti. Njegova junaka sta si jo ogledovala v beneški Gallerii dell'Accademia, kjer je bila nekaj časa postavljena. ♦ Slika prinaša odločilno novost v upodobitvah nabožnih prizorov, pri katerih statične, meditativne podobe zamenjajo dramatični, čustveni prizori. ♦ Nabožni motiv svetega razgovora (sacra conversazione) z Marijo in svetniki, postavljenimi v isti prostor, ki je bil tako priljubljen v beneškem slikarstvu, je Tizian naredil bolj dinamičen in čustveno izrazen. ♦ Z vnašanjem dinamične diagonale v slikovno kompozicijo je podrl simetrijo in načrtno nadaljnji razvoj nabožnega slikarstva v baročni umetnosti. ♦ Tizian je bil vodilni slikar beneške šole italijanske renesanse v 16. stoletju. ♦ Tizian in njegova dela so imeli vpliv na slikarstvo še naslednja stoletja. Najbolj je vplival na dela baročnih slikarjev Velázquez, Rubensa, Rembrandta. Kasneje tudi na Delacroixa in slikarje impresioniste. ♦ Tizian je v dolgem življenju ustvaril obsežen opus in bil deležen mnogih časti, njegovo delo nikoli ni bilo spregledano in ni zatonilo v pozabo. Slikar se je šolal v delavnici Giovannija Bellinija in delal v Giorgionejevem krogu. ♦ Z Assunto se je uveljavil kot zrel umetnik in vodilna osebnost beneškega slikarstva ter za pol stoletja ostal prvi slikar beneške republike. ♦ Bil je psihološko poglobljen v upodabljanju in interpretaciji vsebin ter nenehni inovator slikarske tehnike, zato velja za očeta modernega slikarstva.
5	<p>pet od:</p> <ul style="list-style-type: none"> ♦ Obe sliki sta naslikani v pokončnem formatu. Assunta je razdeljena na več med seboj ločenih vsebinskih delov, ki potekajo na tem svetu in v nebesih, na Giottovi Maestà je osrednji prizor Marija z Jezusom na prestolu, med angeli in svetniki. ♦ Kompozicija na Tizianovi sliki je tridelna, sestavljata jo zemeljsko in nebeško dogajanje, na Giottovi Maestà je kompozicija simetrična. ♦ Pri Assunti opazimo svetlobne in barvne kontraste – temna telesa apostolov pred svetlim nebom ter temno Marijino ogrinjalo in temno podobo Boga kot kontrast zlati neskončnosti nebes, medtem ko so Giottove osebe enakomerno osvetljene in senčene pred zlatim ozadjem. ♦ V nasprotju s Tizianovo Assunto, kjer so apostoli vidno vznemirjeni in močno razgibani, so Giottove osebe mirne, statične. ♦ Pri obeh delih so figure polnoplastične, anatomska pravilnost in realizem sta izrazitejša pri Assunti. ♦ Giottova slika spominja na ikono, ki ohranja togost bizantinske tradicije in ohranja hierarhičnost figur (Marija in Jezus sta večja od svetnikov in angelov), na Tizianovi sliki so vse figure, apostoli, Marija, Bog, v enakih medsebojnih razmerjih. ♦ Na Tizianovi sliki so vse osebe močno čustveno razgibane in vznesene, medtem ko na Giottovi Maestà izražajo mir in spokojnost. ♦ Assunta govori o Marijinem vnebovzetju, motiv Maestà je tradicionalna krščanska tema, ki predstavlja devico Marijo z Jezusom na prestolu med angeli in svetniki. ♦ Tizianova Assunta je naslikana z oljnimi barvami na leseni plošči, Giottova Maestà z jajčno tempero na leseni plošči.
6	<ul style="list-style-type: none"> ♦ Tu kandidat primerjalno opredeli svoj osebni odnos do likovnih del iz naloge z utemeljitvijo.

8. naloga

EO	Rešitev
1	<p>štiri od:</p> <ul style="list-style-type: none"> ♦ Jan van Eyck ♦ Portret Arnolfinijev / Giovanni Arnolfini z ženo / Arnolfinijeva poroka/zaroka ♦ 1434 / prva polovica 15. stoletja ♦ olje na lesu / olje na leseni (hrastovi) plošči ♦ 82,2 x 60 cm (manjše mere/kabinetni format) ♦ London, Narodna galerija ♦ zgodnja renesansa / staronizozemsko slikarstvo / severna renesansa
2	<p>tri od:</p> <ul style="list-style-type: none"> ♦ Na sliki sta dve celopostavni osebi v interierju. Na steni v ozadju je konveksno ogledalo, ki ga obrobja okvir z desetimi medaljoni s prizori Kristusovega pasijona. V njem vidimo odsev prostora: strop z lestencem, zajeta je celotna soba z oknom in skrinjo, hrbtna stran moža in žene ter odprta vrata sobe, skozi katera sta pravkar vstopili dve postavi v rdečem in modrem oblačilu. Pes strmi vanju. Oseba v rdečem je slikar sam, s čimer prikaže, da je priča prizoru in da je naslikal res natančno tisto, kar je videl. ♦ Nad zrcalom je napis, ki se v prevodu glasi: »Jan van Eyck je bil tukaj 1434.« Slikar se je torej podpisal na steno. ♦ Prizor je naslikan z oljnimi barvami in finimi, večplastnimi lazurnimi potezami. ♦ Obrisi so sklenjeni, jasni – vsako telo je natančno izrisano, polnoplastično. ♦ Vse je naslikano prepričljivo realistično: portretiranca, njuna oblačila, notranjščina sobe in predmeti v njej. ♦ Kompozicija je simetrična, s poudarjeno središčno osjo z lestencem, ogledalom, sklenjenima rokama in psom v ospredju. ♦ Gibanja ni oziroma se zdi, da je zamrznjeno, vse je podrejeno svečanemu trenutku. Zakonca sta se prijela za roke, on dviga desnico v znamenje prisege/pozdrava. Portretiranca sta videti ujeta v razmišljanju, zadržana in mirna. ♦ Oljna slikarska tehnika je umetniku omogočila skrbno in natančno nanašanje barv, zato je lahko poudaril različne vrste tkanin, teksturo drugih predmetov, inkarnat, predvsem pa različne svetlobne učinke, najbolj izrazito na bleščečem medeninastem lestencu. ♦ Slika je zgrajena iz uravnoveženih barv: čno-rjava na Arnolfinijevem plašču nasproti zeleni na obleki njegove žene in rdeči, ki prevladuje v ozadju na pregrnjenem pohištvu. Vse druge barve imajo podrejeno vlogo. ♦ Prostor se perspektivno pogloblja. Bolj oddaljeni predmeti so naslikani manjši, vendar perspektivne skrajšave še niso povsem dosledne (lesteneč in ogledalo sta predimenzionirana, postelja pa prekratka). ♦ Ogledalo vnaša v zasnovo slike novo dojetanje prostora in perspektive gledanja. Prizor v zrcalu ni le slika v sliki, ampak je zrcalna projekcija prizorišča, v katero umetnik umesti portretiranca. Z njim se odpira prostor, ki daje gledalcu priložnost za ogled z nasprotne strani sobe, kjer sta Arnolfinija. ♦ Dodatno gledišče omogoča, da se okvir slike razširi in vključi tudi mesto, od koder jo opazujemo: oseba, ki jo vidimo v zrcalu na pragu sobe, stoji na točki, s katere gledamo prizor. ♦ Ključno vlogo pri oblikovanju prostora igra svetloba, ki prihaja iz dveh virov: prvi je zunaj slike, svetloba pada iz levega zgornjega kota, drugi vir pa je okno, ki dodatno osvetljuje sobo. ♦ Svetloba je diskretna, deli sobe so v polsenci. Poleg značilnih svetlobnih učinkov na svetlečih površinah, kot so medenina ali zlata ogrlica mladoporočenke, je poseben izziv tudi igra svetlobe na rjavem krznu Arnolfinijevega plašča ali beli krzneni obrobi Giovannine obleke. V obeh primerih je s svetlobo dovršeno modelirana tekstura krzna. ♦ Morfološko spada v plastični slog. Značilni so jasnost, portretna natančnost in realizem v detajlih.
3	<p>tri od:</p> <ul style="list-style-type: none"> ♦ Ena izmed teorij pravi, da sta na sliki Giovanni Arnolfini, italijanski trgovec iz Lucce, in njegova druga žena Giovanna Cenami – gre torej za dvojni portret mladoporočencev. (Nekatere sodobne teorije to izpodbijajo. Ob znanstvenem odkritju, da sta se poročila šele 14 let po nastanku slike, je bilo treba na novo določiti identiteto upodobljenecv. Vsekakor velja, da je na sliki član Arnolfinijeve družine z ženo.)

	<ul style="list-style-type: none"> ♦ Slika, ki je večkrat imenovana kot Arnolfinijeva poroka ali zaroka, ni mišljena kot dokument poroke, je pa upodobitev zakonske zveze. Na njej ni prikazana Arnolfinijeva noseča žena, saj si oseba pod prsmi z roko samo privzdiguje obleko, sešito po tedanji najnovejši modi. ♦ Ker sta portretiranca oblečena v razkošna oblačila, gre za reprezentativni portret. Krznena oblačila so od nekdaj znamenje bogastva in se ne ujemajo z letnim časom (na vrtu lahko vidimo zoreče češnje). ♦ Na njuno bogastvo kaže tudi oprema sobe – medeninast svečnik, škrlatno posteljno pregrinjalo, orientalska preproga, pomaranče na polici (zakonca sta živela v Bruggeu, ne v Italiji). Hkrati skromen nakit in pokrivalo žene in odsotnost nakita pri Arnolfiniju kaže na skromnost. ♦ Notranjščina sobe je polna prikrite simbolike – na prvi pogled se zdi kot običajna meščanska soba, detajli pa imajo simbolne pomene, povezane z motivom poroke in zakonske zvestobe: sezute cokle nakazujejo na svetost prostora/zakramenta. Sveča, ki je prižgana sredi dneva, simbolizira navzočnost sv. Duha/Kristusa, ki vse vidi. Pes simbolizira zakonsko zvestobo, zrcalo čistost in nedolžnost. Pasijonski prizori na medaljonih v okviru zrcala kažejo na obljubo odrešenja, rožni venec pa na predanost molitvi. Vsak predmet v tem intimnem prostoru odlikava resničnost in ima neki simbolni pomen: pomaranče in jabolka na okenski polici simbolizirajo rajski vrt in izvorni greh. Detajl sv. Marjete/Margarete na posteljni stranici je tudi simbolno povezan s poroko, saj je ta svetnica zavetnica porodnic. Metlica na steni je atribut svete Marte, zavetnice gospodinj.
4	<p>tri od:</p> <ul style="list-style-type: none"> ♦ Arnolfinijeva portreta sta prelomna zato, ker gre za prvi celopostavni dvojni (in reprezentativni) portret v zasebnem interierju. ♦ S svojo statičnostjo, nadčasovnostjo in poduhovljenostjo dobiva slika naravo oltarne podobe ne glede na to, da je par postavljen v meščansko sobo/sprejemnico. Gre za posvetno sliko s številnimi sakralnimi prviniami. ♦ Ker je slika tako natančen prikaz podrobnosti, bi njeno funkcijo lahko primerjali z nalogami, ki jih ima fotografija. ♦ Mojstrstvu van Eycka se je bilo težko približati, preseči pa ga ni bilo mogoče. Zato nima neposrednih posnemovalcev. ♦ Delo je bilo pozneje v lasti španskih kraljev. Tam je sliko lahko videl španski baročni in dvorni slikar Diego Velázquez. Vplivala je na njegovo znamenito delo Las meninas, kjer zrcalo na zadnji steni kaže dvojno navzočnost kralja in kraljice, pa tudi slikar se je upodobil kot pričevalec nekega dogodka. V 20. stoletju je portret Arnolfinijev v slogu naivne umetnosti preoblikoval sodobni kolumbijski slikar Fernando Botero. ♦ Slikar velja za začetnika oljnega slikarstva, ki se je razširilo med flamskimi slikarji, pozneje so tehniko prevzeli drugod po Evropi.
5	<p>pet od:</p> <ul style="list-style-type: none"> ♦ Obe deli kažeta ženski in moški par, a na zelo različen način. Na prvi sliki sta moški in ženska povezana, obrnjena sta drug proti drugemu, držita se za roke in sta posebej pozorna na svečani dogodek. Na drugi sliki pa sta osebi nepovezani, upodobljeni sta v različnih planih, obe gledata naravnost s slike, trenutku ne posvečata nobene pozornosti. ♦ Na prvi sliki sta upodobljena zaročenca ali zakonca, na drugi sliki je upodobljen sam slikar (avtoportret) z ženskim modelom. ♦ Oba portreta prikazujeta neko notranjščino, a na prvi sliki gre za bogat meščanski interier, na drugi sliki pa za slikarjev atelje, v katerem sploh ne razberemo opreme, razen stola, na katerem sedi model. ♦ Delo na prvi sliki je nastalo po naročilu, da bi naslikan trenutek in naslikana človeka vedno ostala v spominu, delo na drugi sliki pa je naslikal slikar sam po svojem navdihu. ♦ Delo na prvi sliki je naslikano s pomočjo linearne perspektive in manjšanjem predmetov v ozadju, tako da imamo občutek poglobljenega prostora. Delo na drugi sliki je precej bolj plitvo, le zaradi precej manjšega modela v ozadju zaznavamo prostor. ♦ Telesa na prvi sliki so polnoplastična, kar slikar doseže z barvno modelacijo in pretanjenim senčenjem. Konture so jasne, a tanke. Telesa na drugi sliki so ploskovita, rahlo plastično delujejta le obraza, ki imata grobo senčenje. Konture so močne. ♦ Barve na prvi sliki so naravne, realistične. Uporabljen je komplementarni kontrast (rdeča–zelena). Barve na drugi sliki so močne, uporabljene nenaravno (slikarjeve roza ustnice, rdeče obrobe okrog oči. Na slikarjevi halji je uporabljen komplementarni kontrast (vijolična–rumena) v ozadju pa delno komplementarni (vijolična–rumena, rdeča–zelena), sicer pa so tam uporabljene barve tako, da ustvarjajo neprijeten občutek.

	<ul style="list-style-type: none">♦ Delo na prvi sliki pripada plastičnemu slogu, delo na drugi sliki pa ploskovitemu.♦ Slikar dela na prvi sliki je uporabljal tanke čopiče, saj se poteza čopiča sploh ne vidi, barvo je nanašal v tankih lazurnih nanosih. Slikar dela na drugi sliki je barvo nanašal s širokim čopičem, vidijo se poteze, zato na prvi pogled deluje nenatančno.♦ Delo na prvi sliki zaradi izbire motiva in uporabe barv deluje svečano, mirno. Delo na drugi sliki pa zaradi izbire motiva in uporabljenih barv deluje grobo, divje.
6	♦ Tu kandidat primerjalno opredeli svoj osebni odnos do likovnih del iz naloge z utemeljitvijo.

Izpitna pola 2

6. naloga

EO	Rešitev
1	<p>štiri od:</p> <ul style="list-style-type: none"> ♦ Jacques Louis David ♦ Prisega Horacijev ♦ 1784 / druga polovica 18. stoletja ♦ olje na platnu ♦ 330 x 425 cm / velike mere ♦ Musée du Louvre, Pariz ♦ neoklasicizem
2	<p>tri od:</p> <ul style="list-style-type: none"> ♦ Figure so strogo razpostavljene v perspektivični mreži. Perspektiva nas z očiščem usmeri v točko, ki je bistvena za razumevanje prizora. To je roka očeta Horacija s tremi meči, ki jih bo izročil sinovom, da se bodo odpravili v boj. ♦ Očetova postava poudarja sredino slike in zarisuje obliko trikotnika. Dva nova trikotnika ga obdajata z obeh strani, na levi ga sestavljajo tri postave sinov, na desni postave žalujočih žensk. ♦ Horacij in sinovi stojijo v izumetničeni drži, že samo položaj njihovih nog oblikuje trikotnike. Obrnjeni trikotnik pa se ponovi ob levem robu slike med kopjem in sinovo roko, ki ga drži. ♦ Ritem trikotnikov je umeščen med vertikale dorskih stebrov v ozadju in horizontale dekorativnega tlaka v ospredju. ♦ Izbira barv je zadržana in skrbno premišljena. Živo rdeče očetovo ogrinjalo pritegne gledalčev pogled in ga usmeri v vsebinsko središče slike. Rdeča posebej izstopa tudi zaradi komplementarnega kontrasta z zeleno. Bratje so oblečeni v bela, rdeča in modra oblačila, kar razkriva njihovo patriotsko pripravljenost, da se bodo bojevali za domovino. Intenzivne žareče barve so v kontrastu z zasenčenimi, pastelnimi otenki zemeljskih barv oblačil, v katera so odete ženske. Barva v neoklasicističnem slikarstvu nosi vsebinske in simbolne poudarke. ♦ Moška telesa so polnoplastična, napeta in odločna, stojijo trdno in neomajno, v nasprotju z mehko gmoto žalujočih žensk. ♦ Kontrastne oblike, ostre, sekajoče, cikcak linije pri moških in valujoče pri ženskih likih dodatno poudarijo različno naravo figuralnih skupin. ♦ David uporablja likovna izrazna sredstva izjemno gospodarno, ker želi, da je njegovo sporočilo jasno, nedvoumno in prepričljivo. ♦ Kompozicijsko izbrušenost okrepijo še izbira kristalne jutranje svetlobe, čistost barv in elementarna preprostost prostora s tremi oboki, ki počivajo na stebrih s preprostimi dorskimi kapiteli, pod katerimi se prizorišče kar na hitro zapre. ♦ Celoto preveva nov duh geometrizma, ki se izraža povsod: ne le v arhitekturi, temveč tudi v človeških telesih. ♦ Prizor z enakomerno razporeditvijo figur, njihovo postavitvijo pod oboke in osvetlitvijo spominja na reliefe z rimskih sarkofagov ali prizore na grških vazah.
3	<p>tri od:</p> <ul style="list-style-type: none"> ♦ Zgodba na sliki sega v rimsko predrepublikansko zgodovino v 7. st. pr. n. št., ko naj bi se bila končala vojna med Rimom in Albo tako, da bi se spopadli največji junaki obeh sovražnih mest. Iz Rima so bili to trije bratje Horaciji, ki naj bi se spopadli s tremi brati Kuriaciji. ♦ David si je izbral trenutek, ko oče Horacij sinovom izroča meče, oni pa mu prisežejo, da bodo ali porazili nasprotnika ali žrtvovali življenje za domovino. ♦ Dogodek je še posebno dramatičen, ker sta bili družini povezani s poroko. Sabina, sestra Kuriacijev, je bila poročena z najstarejšim od bratov Horacij, in Kamila, sestra Horacijev, zaročena z enim od Kuriacijev. ♦ Slikar je motiv lahko preučeval po besedilih antičnih piscev (Livij, Plutarh, pozneje Corneille), vendar v nobenem ni omenjen prizor s prisego sinov očetu. Zato nekateri strokovnjaki menijo, da je David izbral ta motiv, ker je bil prostozidar, za katere so obredi s priseganjem zelo pomembni. ♦ Kontrast odločnim bratom sta dekleti na sliki, prevzeti od trpljenja in žalovanja, saj bosta ostali brez svojih dragih. Za njima sedi mati treh sinov in objema vnuke.

	<ul style="list-style-type: none"> ♦ Moč te slike je v strašni moralni dilemi, v konfliktu med ljubeznijo in domoljubjem, v katerem se znajdejo upodobljenci na sliki. Nedejavne ženske so v močnem kontrastu z odločno, dejavno skupino mož, ki postavljajo na prvo mesto boj za domovino. Ta moralna drža je značilna za neoklasicizem ter poudarjeno opredeljuje družbeno vlogo moškega kot aktivnega in ženske kot pasivne. ♦ Bistvo podobe je poziv posamezniku, naj postavi državljske interese nad svoja čustva. Slika nekako predčasno kliče tudi k revoluciji. ♦ Za Davidova dela sta značilna moralno-didaktična nota in močno propagandno politično sporočilo. ♦ Sporočilo, da naj vrline, kakršne so pogum, lojalnost in patriotizem, zmagajo nad žalostjo in obupom, je očitno.
4	<p>tri od:</p> <ul style="list-style-type: none"> ♦ Prisega Horacijev se popolnoma oddalji od rokokojske lahkotnosti potez in prepletanja barvnih vtisov, zato pomeni revolucijo v slikarstvu. Neoklasicistična slikarska doktrina zahteva čiste linije, jasne poteze, trdno kompozicijo, zadržanost v izražanju, jasno opredeljene barve in trdne obrise. ♦ Slika je bila prvič razstavljen na pariškem Salonu leta 1785 in je v hipu postavila Davida kot tistega, ki diktira nov slog, neoklasicizem. David ga je vpeljal pod vplivom razsvetljenstva, antike in italijanskega slikarstva 17. stoletja. ♦ Prisega Horacijev je nastala za dvor kralja Ludvika XVI. Za naročila je skrbela kraljeva direkcija. Z njimi se je dvor želel oskrbeti s slikami, ki bi vzgajale podložnike in dvigovalе javno moralo. V tem se razkriva razsvetljenski ideal, da naj ima umetniško delo moralno sporočilo in naj vzgaja gledalca v krepostnega državljana. ♦ Francija je v tem času doživljala dramatične družbene pretrese. David je v menjavah družbenih ureditev ohranil vlogo vodilnega slikarja v času konservativnega starega reda pod Ludvikom XVI., med francosko revolucijo in pozneje pod Napoleonom. ♦ Ker je imel slikar tudi politično moč, je njegov slog postal uradni model slikarstva za več desetletij. ♦ David je dosegel posebno visok položaj med francosko revolucijo, ko je narekoval umetnostna pravila, saj je bil tudi kot Robespierrov prijatelj dejavno vključen v dogajanje. Bil je celo med podpisniki smrtne obsodbe kralja Ludvika XVI., skiciral je kraljico Marijo Antoinetto, na poti na morišče in upodobil umorjenega prijatelja Marata kot junaka, mučenca revolucije. ♦ Pozneje je postal vnet privrženec in umetnik Napoleonovega režima, po njegovem padcu pa se je moral zavoljo svojih političnih prepričanj izseliti iz Francije, tako da je umrl v izgnanstvu, v Bruslju. ♦ S sliko se izoblikuje nova tipologija historičnega slikarstva velikega formata in znotraj tega se uveljavi poseben tip heroičnega slikarstva. ♦ Ko je dobil naročilo za Prisego Horacijev, je za enajst mesecev, od oktobra 1784 do avgusta 1785, odpotoval v Rim in tam je nastala slika, ki je njegovo prvo veliko in pomembno delo v karieri.
5	<p>pet od:</p> <ul style="list-style-type: none"> ♦ Delo na prvi sliki je nastalo po naročilu, ki je določalo, naj slika dviguje javno moralo. Na drugi sliki pa je slikar naslikal po svojem vzgibu, saj ga je zanimalo, kako na nov način zgraditi podobe na sliki. ♦ Vsebina dela na prvi sliki je literarna, vsebina dela na drugi sliki je žanrska – vsakdanji motiv. ♦ Delo na prvi sliki je nastalo v neoklasicizmu, zato so figure polnoplastične z jasnimi konturami, delo na drugi sliki pa je nastalo v postimpresionizmu, zato so figure precej bolj ploskovite, a imajo močne konture. ♦ Delo na prvi sliki polnoplastičnost dosega z zelo pretanjenim tonskim slikanjem (barvno modelacijo), na drugi sliki pa je tonsko slikanje precej bolj grobo, saj slikar ne zabriše meje med posameznimi toni. ♦ Na delu na prvi sliki je uporabljena linearna perspektiva, na drugi sliki pa je najočitnejša barvna perspektiva. Slikarja dela na drugi sliki ni zanimal vtis globine. ♦ Človeške figure na prvi sliki so naslikane v pravih proporcih, na drugi sliki pa so posamezni deli teles neproporcionalni, razpotegnjeni so in se prilagajajo kompoziciji in ne realnosti. ♦ Kompoziciji obeh del temeljita na trikotnikih. Na prvi sliki trikotnik tvorijo Horacij s sinovi, na drugi sliki pa imamo štiri trikotnike. Prvega velikega tvorijo drevesa, drugega velikega, ki je obrnjen na glavo, tvorijo postavitev mladenk z iztegnjenimi rokami, dva majhna trikotnika pa tvorijo telesa mladenk.

	<ul style="list-style-type: none"> ♦ Obe deli imata kompleksno kompozicijo. Na prvi sliki je oče upodobljen v sredini slike, s sinovi na levi tvori visoko trikotniško skupino, na desni pa je povezan s precej nižjo skupino sključenih žensk. Delo na drugi sliki je popolnoma simetrično, trikotniki pa se med seboj prepletajo tako, da so komaj opazni. ♦ Vzdušje na prvi sliki je slovesno, resno (dorska arhitektura, polnoplastičnost, herojska telesa, trikotniška kompozicija), vzdušje na drugi sliki pa kljub tektonski kompoziciji ležerno (izbira motiva).
6	♦ Tu kandidat primerjalno opredeli svoj osebni odnos do likovnih del iz naloge z utemeljitvijo.

7. naloga

EO	Odgovori
1	štiri od: <ul style="list-style-type: none"> ♦ Eugène Delacroix ♦ Sardanapalova smrt ♦ 1827 / prva polovica 19. stoletja ♦ 392 x 496 cm (monumentalne mere) ♦ olje na platnu ♦ Musée du Louvre, Pariz ♦ romantika
2	tri od: <ul style="list-style-type: none"> ♦ Kompozicija je dinamična in ustvarja občutek kaotičnosti, glavna silnica je padajoča diagonala od kraljevega očesa do zabodene ženske spodaj, padajoča linija. ♦ Poudarjeno je središče slike, ki se proti stranem navidezno širi čez njen rob, v sredini so detajli zelo jasni, proti robu pa postajajo predmeti bolj zabrisani. ♦ Slikar z likovnimi sredstvi izraža celo paletu dramatičnih človeških čustev. ♦ Slikarjeve poteze so razgibane, strastne in slikovite. ♦ Slika izraža izredno energijo, občutje na robu norosti, in simbolizira upor proti vsemu, kar zagovarja klasična umetnost. ♦ Barve so tople, živahne in bogate. Prevladuje rdeča barva. ♦ Uporaba komplementarnih barv, npr. rdeče in zelene, za poudarjanje kontrasta. ♦ Poudarjen je svetleč inkarnat kože na golih figurah.
3	tri od: <ul style="list-style-type: none"> ♦ Na rožnati postelji z zlatimi sloni leži Sardanapal – povzročitelj pokola, ki divja okrog njega. ♦ Sardanapal, zadnji asirski kralj, ki je živel v Ninivah, naj bi ob spoznanju, da mu ne bo uspelo ubraniti mesta pred napadalci, sklenil zažgati palačo z najdragocenejšim, kar premore: z odaliskami, služabniki in živalmi vred. ♦ Prizor gole odaliske tik pred smrtjo, ki kralja prosi za milost, on pa se ne zmeni zanjo. ♦ Kralj se pripravlja, da bo zaužil čašo s strupom.
4	tri od: <ul style="list-style-type: none"> ♦ Iskanje novih virov in motivov slikarjev v leposlovju, orientalizmu. ♦ Prizor iz asirske zgodovine, ki ga je v svoji drami Sardanapal (1821) predstavil lord Byron. ♦ Orientalizem, kot ga je razumela tedanja družba: neusmiljeni, z dragulji okrašeni princ, ugrabljene žrtve v eksotičnih oblačilih, goli črni sužnji, senzualizem harema ... ♦ Slika je bila razstavljena na pariškem Salonu leta 1827 in ni bila dobro sprejeta. ♦ Slikar je bil sodobnik neoklasicistov, razvil pa je popolnoma drugačen način slikanja, ki je nasproten lepoti, harmoniji in redu neoklasicizma. ♦ »Spopad« med zagovorniki neoklasicističnega načina slikanja in novega romantičnega načina: prvi so zagovorniki risbe – slika mora temeljiti na skrbno izdelani skici, barva je drugotnega pomena, drugi pa so zagovorniki barve. ♦ Delacroix velja za enega največjih koloristov vseh časov, zgledoval se je pri Rubensu in slikarjih beneške renesanse, njegovo delo pa je močno vplivalo na razvoj modernizma. ♦ Za romantično obdobje je značilno tudi povezovanje z literaturo, predvsem s poezijo in dramatikom, ter z glasbo. ♦ Samomor je priljubljena tema romantike. Značilni so za romantično razpoloženje, melanholija, eksotizem, čutnost, dramatičnost, nasilje

5	<p>pet od:</p> <ul style="list-style-type: none"> ♦ Prvi vtis obeh slik deluje dinamično, na prvi sliki je to padajoča diagonala, na drugi kopičenje figur, razvrščenih v ovalno obliko, ki zapolni vso slikarsko ploskev. Silhete teles in kretnje figur s svojimi linijami ustvarjajo posebno likovno dinamiko. ♦ Na prvi sliki je prostor še dokaj razviden, v ospredju vidimo posteljo, ki je pravzaprav grmada, in v ozadju vidimo v ognjenih zubljih del mestnega obzidja, na drugi sliki prostor ni razviden, težko je določljiv, razen v ozadju, kjer vidimo košček neba, na katerem je oblak. ♦ Obe sliki sta večfiguralni kompoziciji z razgibano držo figur, na prvi sliki so figure realistične, imajo herojska in čutna telesa, so senčene in delujejo polnoplastično. Podobno velja za telesa na drugi sliki, le da so njihova telesa razpotegnjena, deloma zasukana, kot je figura serpentinata, nekatere figure pa so postavljene v neudobno držo. Poleg dramatičnih čustev žalosti na obrazih na nekaterih razberemo tesnoben izraz. ♦ Na prvi sliki prevladuje topel kolorit najrazličnejših barvnih tonov, na drugi sliki so barve nenavadnih nenaravnih tonov, prevladujejo hladni pepelnato modrikasti toni v kontrastu z roza rumenimi barvami nenavadnega sijaja. ♦ Na obeh slikah se pojavlja akt, vendar na prvi sliki ta tradicionalno poudarja senzualno lepoto telesa, na drugi sliki pa je poudarjeno težko in ohlapno mrtvo telo Jezusa. ♦ Motiv prve slike izvira iz leposlovja in zgodovine, prikazuje jasno zgodbo v njenem najbolj dramatičnem preobratu, na drugi sliki je nabožni motiv, za katerega ni povsem jasno, ali gre za snemanje s križa ali za polaganje v grob. Slika je dvoumna, saj ni na njej ne križa ne groba kamor bi položili Kristusovo truplo. ♦ Na obeh slikah umetnika predstavita dramatična čustva, ki jih izražajo figure, na prvi samomorilno uničevalno slo vladarja, ki uničuje svoje dragocenosti, na drugi pa vidimo množico žalujočih ljudi, ki objokujejo mrtvega Kristusa. ♦ Na obeh slikah se pojavlja avtoportret slikarja, na prvi sliki v podobi vladarja Sardanapala, na drugi pa v podobi Jožefa iz Arimateje. ♦ Prva slika sodi v romantiko, druga pa v manierizem.
6	Tu kandidat primerjalno opredeli svoj osebni odnos do likovnih del iz naloge z utemeljitvijo.

8. naloga

EO	Rešitev
1	<p>štiri od:</p> <ul style="list-style-type: none"> ♦ Jože Plečnik ♦ Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana ♦ 1936–1941 / 2. četrtina 20. stol. ♦ kamen, opeka, steklo ♦ velike mere ♦ moderni klasicizem
2	<p>tri od:</p> <ul style="list-style-type: none"> ♦ Kubična stavba kot celota posnema obliko in vlogo, ki jo je imela predhodnica te stavbe, Knežji dvorec. ♦ Spominja na renesančne mestne palače, predvsem na florentinske palazze. ♦ S kubično gmoto naredi na gledalca monumentalen učinek. ♦ Stavbni plašč s povezovanjem kamna in opeke spominja na antične zglede ali na kraško arhitekturo. ♦ Stena se razvije od težke rustike iz kamna v pritličju do lažje opečnato-kamnite stene, ki jo členijo pomolno izstopajoča (angleška) okna v prvem in višjih nadstropjih, vse do izstopajočega, poudarjenega venčnega zidca. To pomeni, da je grajena tektonsko. ♦ Tloris stavbe skorajda kvadratne oblike z eno poševno stranico je prilagojen nepravilni obliki zemljišča in je v notranjščini izravnana z dvojnim oknom čitalnice. ♦ Veliki navpični okni na stranskih fasadah, ki zaključujeta stranski stranici čitalnice, dodatno poudarjeni z monumentalnima jonskima stebroma, postavljenima na sredino oken. ♦ Zunanost razkriva notranji ustroj stavbe, saj sta na obeh stranskih pročeljih veliki pokončni okni, ki izstopata z monumentalnima jonskima pilastroma. ♦ Enaka pomembnost vseh treh cestnih fasad stavbe. ♦ Nad stranskim vhodom na vzhodni strani je kip Mojzesa Lojzeta Dolinarja.

	<ul style="list-style-type: none"> ♦ V notranjščini množica rokodelskih detajlov, bogastvo različnih tehnik, od ulivanja kovin do inkrustacij (razkošna vrata, ki vodijo v razstavni prostor), kovanega železa (rešetke na oknih), ulivanja balustrov iz umetnega kamna (spominjajo na antične vaze).
3	<p>tri od:</p> <ul style="list-style-type: none"> ♦ Premišljena izbira materialov, ki naj s svojo žlahtnostjo povzdigujejo arhitekturo. ♦ Od vhoda v stavbo se obiskovalec ritualno vzpenja po mračnem in tesnem stopnišču k svetlobi nad vhodom v veliko čitalnico. ♦ Stopnišče s stebri poudarja monumentalno os vzpenjanja od glavnega vhoda k čitalnici kot vrhuncu poti k spoznanju. ♦ V dvodelni strukturi čitalnice prevladuje lesteneč, ki jo predeli na levo in desno polovico, v vsaki sta dve vrsti miz. ♦ Arhitekturni detajli so primer industrijske estetike 19. stoletja (ograja v čitalnici je sestavljena iz serijskih jeklenih plinskih cevi). ♦ Simbolna katedrala slovenskega duha, simbolno-reprezentančna vrednost za slovenski narod. ♦ Oblika oken spominja na odprto knjigo.
4	<p>tri od:</p> <ul style="list-style-type: none"> ♦ Plečnik je želel mesto Ljubljano obogatiti z mestno palačo, tako kakor so florentinske mestne palače v renesansi prikazovale mestni kulturni razcvet. ♦ Arhitektura je zrastle na prostoru leta 1895 porušenega zgodnjebaročnega knežjega dvorca iz 17. stoletja, ki je svojčas/nekdaj hranil največjo knjižnico na Kranjskem. ♦ Priprave na gradnjo stavbe so trajale od leta 1930, ko je nastal prvi Plečnikov načrt, do leta 1936. Ivan Vurnik je za isto nalogo izdelal naprednejšo arhitekturno rešitev, ki pa ni bila sprejeta. ♦ V arhitekturi zasledimo zglede Plečnikovega dunajskega učitelja Otta Wagnerja in nemškega arhitekta Gottfrieda Semperja, ki je kot teoretik vplival na Plečnikova izhodišča. ♦ Jože Plečnik je tisti arhitekt, ki je najbolj zaznamoval podobo Ljubljane. NUK je njegova največja stavba v Ljubljani. ♦ NUK je njegovo najpomembnejše delo v tem mestu, vrhunec »Plečnikove Ljubljane«. ♦ Stavba stoji na t. i. Plečnikovi ljubljanski kopni osi, ki poteka od Trnovega do mestnega središča, in je na njej le eden od osrednjih poudarkov. ♦ Leta 1944 je na NUK strmoglavilo letalo in precej poškodovalo veliko čitalnico.
5	<p>pet od:</p> <ul style="list-style-type: none"> ♦ Na prvi sliki je javna stavba (knjižnica), delo na drugi sliki je zasebna stavba (enostanovanjska hiša). ♦ Delo na prvi sliki je iz opeke in kamna, delo na drugi sliki pa iz armiranega betona. ♦ Na prvi sliki je nadomestna stavba na mestu porušenega t. i. knežjega dvorca, ki je hranil največjo knjižnico na Kranjskem, delo na drugi sliki je novogradnja brez starejše tradicije. ♦ Na prvi sliki je delo modernističnega arhitekta, a zaradi elementov in materiala deluje še zelo klasično, delo na drugi sliki pa je zaradi materiala in oblike povsem moderno. ♦ Delo na prvi sliki je monumentalno (velikost, groba fasada, poudarjen vhod, prevladujejo majhna okna, rustika v pritličju), delo na drugi sliki pa je povsem antimonumentalno, saj stoji na t. i. pilotih in deluje lahkotno. ♦ Delo na prvi sliki ima izdelano fasado po klasičnem načinu, delo na drugi sliki pa nima fasade, saj je surova betonska stena hkrati fasada. ♦ Delo na prvi sliki ima še nekaj klasičnih elementov, kot so stebri, balustrade, podstrešni venec ...), delo na drugi sliki pa je povsem brez klasičnih in tudi dekorativnih elementov. ♦ Delo na prvi sliki je zaradi mogočnosti in monumentalnosti pomemben akcent v prostoru, delo na drugi sliki pa zaradi lahkotnosti in horizontalne usmerjenosti deluje bolj lahkotno in se bolj prilagaja okolici. ♦ Delo na prvi sliki ima značilno dvobarvno fasado (bela, opečnata), delo na drugi sliki je popolnoma belo. ♦ Delo na prvi sliki ima izrazit vhod, ki je poudarjen z velikimi bronastimi vrati in balustrado nad njimi, pri delu na drugi sliki pa vhoda sploh ni videti; najdemo ga šele, ko stojimo tik pred njim. ♦ Delo na prvi sliki ima v notranjščini izrazito pot od temačnega pritličja in težkega stopnišča v razsvetljeno glavno čitalnico. Delo na drugi sliki ima svoboden tloris z enakovrednimi svetlimi prostori. ♦ Delo na prvi sliki je zelo povezano s tradicijo, delo na drugi sliki pa v celoti prekinja s tradicijo.

	<ul style="list-style-type: none">♦ Oba arhitekta sta modernistična, vendar Plečnika imenujemo klasični modernist, ki se naslanja na antično in kraško tradicijo, drugi arhitekt pa je predstavnik t. i. mednarodnega sloga, ki zavrača vsakršno podobnost s preteklimi slogi in vsakršno ikonografijo.♦ Delo na prvi sliki ima ravno streho, vendar ima ta zgolj funkcijo, da ščiti notranjščino, delo na drugi sliki ima prav tako ravno streho, ki pa ima še druge funkcije (vrt, terasa).♦ Delo na prvi sliki ima kvadratna ali navpična pravokotna okna, delo na drugi sliki pa ima dolga horizontalna okna.
6	<ul style="list-style-type: none">♦ Tu kandidat primerjalno opredeli svoj osebni odnos do likovnih del iz naloge z utemeljitvijo.